

Andrei Guelàssimov

LA SET

Traduïda del rus per Jaume Creus

Club Editor
Barcelona

Títol original:
ЖАЖДА

© 2002 by Andrei Guelàssimov

1ª edició: juny del 2009

© de la traducció: Jaume Creus
© d'aquesta edició:
Club Editor 1984, S.L.
Pujades, 74-80
08005 Barcelona

ISBN: 978-84-937334-1-4
Dipòsit legal: B. 2.094-2009

Impress a Novagràfik, de Montcada i Reixac

Tots els drets reservats. Prohibida tota forma de còpia
i la distribució d'exemplars mitjançant lloguer o préstec públics.

Tota la vodka a la nevera no hi cabia. Primer, he intentat posar les botelles dretes, després col·locar-les l'una sobre l'altra. Estaven ajagudes a dins com peixos transparents. Encabides i silencioses. Però encara me'n quedaven deu per encabir. Fa temps que hauria hagut de dir a la mare que s'emporti aquesta nevera. Sembla que se'n foti de mi i del meu petit veí. Plora cada vegada a l'altre costat de l'envà quan aquest coi d'aparell a la nit es posa a funcionar a plena potència. I la meva vodka mai no hi cap del tot. És petita, cony.

Per cagar-s'hi.

Per això m'he vist obligat a posar-ne a l'armari. I a la finestra. I a terra. Com sempre, al capdavant. Una l'he posat al bany: al cistell de la roba bruta. M'he dit: ja va bé que s'hi estigui. Per si de cas.

Quan ja m'havia més o menys arreglat amb la vodka, algú ha començat a trucar a la porta. Primer no volia obrir perquè era tard, però després he obert, tant se valia. No podia ser ningú més que l'Olga. A la mare no li veia el pèl des de feia mig any. Ens relacionàvem per telèfon.

—Perdona que et torni a molestar —ha dit—. Tinc en Nikita altre cop fent de les seves. Ajuda'm

una vegada més, dóna'm un cop de mà. Amb ell, jo sola no me'n surto.

—Cap problema —he dit.

M'he posat l'anorac i me n'he anat darrere seu. Fins i tot s'ha quedat la porta oberta.

—Què és això que n'hi ha un que no vol anar a dormir?

El nano ha tremolat i s'ha quedat mirant-me fixament com si fos un espectre. Fins i tot ha deixat caure els cubs.

—Qui no escolta aquí la seva mare?

M'ha mirat sense dir res. Només tenia els ulls esbatanats, com plats.

—Au, va, prepara't —li dic—. Ja que no vols fer cas de la mama, viuràs amb mi. Pots agafar una joguina, però només una.

Es queda callat, i amb la boca ben oberta.

—Quina ens endurem? El cotxe o bé aquest tí? Qui és aquest que tens als pantalonets? Superman? Au, vinga, agafa el Superman.

Dirigeix la mirada a l'Olga i murmura:

—Aniré a dormir. Mama, ara mateix me'n vaig al llit tot sol.

Jo li dic:

—Molt bé. Ho has entès de seguida. Si hi tornes, vindré una altra vegada i te m'enduré de debò.

Ja a la porta, l'Olga m'ha retingut:

—Vols te? Anem a la cuina, n'acabo de fer.

—He deixat la porta oberta. Només un momentet —li dic.

Llavors em diu:

—Disculpa que sempre t'estigui molestant. És que ell... només tu li fas respecte... A mi no em fa mai cas.

M'he posat a riure.

—És comprensible. Jo en el seu lloc també estaria espantat. Quina edat té?

—Cinc anys. Quatre i deu mesos per ser exactes.

Dic:

—Jo també estaria espantat.

Però ella de nou em diu:

—Perdona... no te m'ofenguis, sisplau.

Després d'un breu silenci, li dic:

—No hi fa res. Si necessites res, pots passar. No em mouré pas de casa. S'ha acabat la feina. I ja he cobrat i tot, bitllo-bitllo.

Ella se m'ha quedat mirant i diu:

—I no pararàs de beure vodka en tres mesos?

—Amb què em surts ara? —li replico—. Simplement seuré a casa a veure la televisió.

M'ha mirat i ha fet un somriure. No gaire alegre, val a dir.

—Bé, disculpa'm un cop més. I tu també vine'm a veure, si necessites res. De debò que no vols te?

A casa m'he acostat al mirall i m'hi he estat mirant una bona estona. Mirava en què m'he convertit.

Si el Serioja no s'hagués equivocat i no m'hagués deixat cremar dins del BTR¹ per treure'm l'últim! Però ell es pensava que amb mi ja no hi havia res a fer. Per això va començar a treure els altres. Els que encara bellugaven.

De manera que ara només serveixo per espantar marrecs. No li ha anat poc bé, a l'Olga, amb el veí.

Quan vaig entrar a l'escola tècnica de construcció ens van fer posar tots en filera davant de l'edifici i el cap d'estudis va dir: «Vosaltres sou ara el rostre de la indústria de la construcció. No decebeu els vostres pares.» Però per això, no feia falta tenir-ne? El nostre cap d'estudis evidentment no estava gaire al dia. En comptes de pares pul·lulaven per casa els oncles Duard. En singular, és clar. Però ell es referia a tots nosaltres, que ens estàvem allà, davant seu, malgrat que ja començava a ploure i els arbres havien perdut gairebé totes les fulles. Per això feia servir el plural. I nosaltres davant seu, tremolant de fred. Ningú no ens havia previngut que això de la fila seria tan llarg. Per aquest motiu les jaquetes s'havien quedat a les aules. I ningú no havia agafat els cigarrets. Però potser tenia raó al respecte, al capdavall. Qui ho sap? Potser cadas-

1. BTR: sigles de *bronetransportior*, vehicle o carro blindat de transport de tropes. (Totes les notes són del traductor.)